

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

ГОЛ. LVII МІСЯЧНИК № 1
Січень, (January) 1936

ЗМІСТ:

ВЕЛІКА ГРОМАДА (Часть 2)	3
Дальші Тотожності	4
Горе	5
Ризик	6
Розуміється	9
ВИЗНІ (Часть 1)	11
Дальший доказ	14
ВЕЛІКА ГРОМАДА (Докін, Часть 1)	16

**ВН
Свідки
у мене,
що Я-БОГ!
ГОВОРІТЬ СЛОВА
Іса. 43: 12**

© WTB 215

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTKIEWICZ *President* W. E. VAN AMBURGH *Secretary*

“Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж силами твоїми”—*Ісай 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА в єдиному правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворив неба й землі й Детель життя для усіх створінь; — у Льогос був початком Його творива й активним слугою в творінні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, — тепер в головним виконавчим Чинником заміряв Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Волий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі зміди рідяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС ставив чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути вкупину ніну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вислав його понад усіма створіннями й понад усі імена і одягнув його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос в Головою її й правдивим царем світа; що помазали її вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Сноу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей в свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри наглядом амальства, про які навчає Вібія, й нести онов царства всім, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрой скіннув Сатану з неба й зачав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що незалежно Господь знищить саванську організацію і установити справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

(Прод. з стр. 16)

“Той самий час визні, то є кляса вірних одиниць, тепер співають хвалення Єгови, кажучи: “Нехай прославляють Господа за милість Його і за чудеса його над синами людськими!” (Пс. 107:15) Вірний слуга, представлений через Мардохея і Ноємю, віддали подяку Богові і даліше проголосують його доброту і його чудові діла до дітей людських, перше, для тих, що були представлені через Руту і Естер, і котрі сталися частю останка, а пізнійше Йонадабам або “великій громаді” кляси.

“Від того часу останок даліше віддає подяку Єгови і каже: “Він бо розломив брами мідяні, і сокрушив засуви желізни.” (Пс. 107:16) Організація Сатани називається “Вавилоном”, у котру то вірні слуги були забрані й увязнені. Але в

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгови і його заміри, як про се навчає Вібія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідкам Єгови. Він уможливив систематичне студіювання Вібія для всіх своїх читачів і старається о нову літературу яко поміччю в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного вчення з Святого Письма.

Він точно тримається Вібія як авторитету своєї науки. Він цілковито незалежний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безпідкорно стоїть на сторожі царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше застоює до важкого й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, які його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передача

Річна передача на Варту Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передачу в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передачу треба вислати до відділу в тім краї. З інших країв можна вислати передачу до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Євро

British 34 Claven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australia 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South Africa Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажують його читати, вислаємо даром, вели а се випросити. Ми радимо бажавмо помічти таким потреб, яких, але після поштової регулу, вони мусять прислати письменною відповіддю щ якого року.

Увага для передплатників: Посідку за отримку передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросити. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протві одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

1919 р. Бог викликав сих вірних одиниць і дав їм світло і вислав їх до своєї служби з радістю. Ось так діяв рукою свого “вбраного слуги”, котрого представляв Кир, і про котрого то вбраного слугу є написано: “Так г. говорять Господь до помазаного свого Кира: Я піддержувати му тебе за праву руку, щоби покорити тобі народи, і познімаю пояси з чересел у царів, щоби повідчинялись перед тобою брами й ворота не зачинялись. Я пійду поперед тебе й вирівняю гори, которошу мідяні двері й поломлю засуви желізни.” “Воддаю тобі поховані в темноті скарби й скрині багатства, щоби ти взнав, що я Господь, котрий назвав тебе по імені, — що я Бог Ізраїля. Задля слуги мого Якова й вбраного мого Ізраїля назвав я тебе по імені, поіменовав тебе, дарма що ти мене не знаєш.” — *Ісай 45:1-4.*

(Даліше буде.)

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LVII

Січень, 1936

№ 1

ВЕЛИКА ГРОМАДА

{Переложено з англ. Вартової Башти з 15-го серпня, 1935}

"А я сказав: Доброїю, ти знаєш; і рече мені: се, що прийшли з великого горя, і вимкли вони одежі свої, кровю Агнца". — *Одкр. 7: 14.*

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА вибрав людей для свого імя, і Його найголовніший закон даний їм говорить: "Господь, Бог наш, єдиний Господь! І мусиш любити Господа Бога твого, всім серцем твоїм і своєю силою твоєю." (5 Мойс. 6: 4, 5) "Се перва й велика заповідь", сказав Ісус Христос. (Мат. 22: 37, 38) Бог не змінюється, ані Його закон не є змінний. (Мал. 3: 6) Отже тут мусить бути закладено, що сей закон або право відноситься до всіх сотворінь котрим Єгова дасть вічне життя. Се булоб незгідним, щоби Бог мав один закон для одної класи сотворінь, а инший для другої, а головню відносно задачі сотворіння до Сотворителя. Від Авеля до Йоана Єгова признав кількох людей за се, що ті люди дотримали їх невинности до Нього. Сього вони доконали при помочи їх любови до Нього, а їх любов до Нього вони псказували через сповнення Його заповідей, і сим чином вони доказали їх цілковиту віру в Бога Єгову. Ті, котрим Єгова дасть життя яко членам Його царського дому, мусять бути мірені тим самим правилом і через їх напрям ділання мусять доказати їх любов і посвяту до Єгови. Спевністю і такої самої посвяти й любови вимагається від великої громади. До такого самого степеня вірности вимагається від кожного живого сотворіння. Ані розум ані писання не попирають такого заключення, щоби одна класа людей могла показати вірність лише до певного степеня через многі роки, а тоді перед смертю коли покаже більше вірности, через се отримає благословенства вічного життя. Кожде сотворіння мусить стати по стороні Єгови або по стороні Його противника. І тут нема середнього ґрунту.

²Через многі роки думали і так научали, що велика громада є досить вірна й ревна й посвятилася на смерть, але не є досить вірна приносити жертву в Його службі; є льояльна, але не досить послушна; і зі страху та унівання вона не затримала своєї жертви на жертівнику, і стала ся обтяжена журбою життя сього, і менше більше опоганилась світовими ідеями і звичаями (Том. 4, 578) Повищене заключення не може бути властиве. Як може хтось бути 'опоганиений' ідеями і звичаями сього світа [сатанської орга-

нізації]' і в той самий час дійсно любити Господа Бога всім серцем і душею, чого Бог вимагає? Сі дві речі цілковито противляться собі. Любов до Бога значить чисте, нерозділене, цілковите з цілого серця посвячення Єгові. Сотворіння не може бути вірним часом Богу, а часом Дияволу й його організації, і сподіватися отримати признання від Єгови. Нема ані одного тексту, котрий запевняв би, що велика громада може отримати благословенства життя. Нема причини заключати, що Бог має задні двері до неба і що сотворіння може показати почасти своє посвячення Єгові й тоді в останній хвилі на землі може шукати Господа й зате увійде задними дверми до неба. Таке поняття — се зневага для імени Бога Єгови. Если хтось любить Бога, той доказує се через сповнення Господніх заповідей. (Йоана 14: 15, 21) "Істинно, істинно глаголю вам: Коли хто слово мое хоронити мене, смерти не побачить по вік." (Йоана 8: 51) Хто сповиде прикази Господні, той доказує свою любов до Єгови. (1 Йоана 5: 3) Чому Бог мавби вимагати вірности від одного сотворіння а не від усіх признаних своїх? Чи ті, з котрих складається велика громада, по приході до знання Божих замірів, покажуть менший степеня вірности і любови до Бога чим ті, з котрих складається царський дім? Зрозуміння раз, що Бог признає тих, що затримують їх невинність до Нього, то чи незмінний закон Єгови не вимагає від великої громади затримати й невинність до Нього і так показати, що вона любить Його і доказати її любов через розумне й щире дотримання заповідей Його? Слова в Одкритті 7: 9-17 відносно великої громади вповні попирають се заключення й цілковито заперечують, що велика громада є менше вірна чим маленьке стадо.

³У видінню Одкриття Йоан бачив велику громаду, котра "стоїть [признана] перед престолом і перед Агнцем, з одягнені в одежі білі [що указує на признання], а пальмові вітки в руках їх." Сей опис показує, що велика громада напевно стоїть по стороні Єгови й Його Царя. Вона не старається сховати себе від ворога, але, протинно, вона кричить великим голосом: "Спасення Богу нашому, сидичому на престолі, і Агн-

цени." Йоан бачив множество ангелів стоячих "кругом престола". Він бачив вірних воскреслих святих і останка на землі і всю організацію Єгови, поклоняючуся Всемогучому Богу, і всі казали "Амінь".

До кого ті люди, описані в Одкріттю 7: 11, кажуть "Амінь"? Вони кажуть "Амінь" на те, що велика громада висказала, і виражують себе яко вповній гармонії із сим. Відносно сього великого зібрання є написано: "Говорячи, Амінь: благословення, і слава, і премудрість, і подяка, і честь, і сила і кріпость Богу нашому по вічні віки. Амінь." (Одкр. 7: 12) Останок і всі інші включаючи і велику громаду є у повній гармонії, і всі віддають хвалу Богу Єгови; і се показує, що вони люблять Його і служать Йому в гармонії з Його заповідями. Тут не лишається жадного признання сотворінням або людям, або церковним організаціям, або котрій будь іншій людській організації. Сі не половняють "гріху Самарійського". Вони не тримаються науки жадного чоловіка ані не дають жадного признання нікому за се. Вони признають, що всі благословенства приходять від Єгови Бога і що Він — Той, котрому належить поклоніння. Вони показують повне і цілковите посвячення Богу, і се становить правдиве поклонення в душі Всевишнього. Писання в Одкріттю 7: 11, 12 не відносяться головню до великої громади, але сі слова дванацятого вершка показують, що велика громада є вповній гармонії з ними і що вона робить ту саму річ, що інші виконують і котрі цілковито є посвячені Богу Єгови. Очевидно одинацяті⁶ і дванацятій верші роблять натиск на конечні вимоги Єгови, що кого Він оправдає, той мусить служити Йому цілковито й нероздільно. Усі такі признають своє посвячення Богу Єгови, тому що вони кажуть: "Богу нашому по вічні віки." Вони не мають найменшого бажання на одну хвилину гедитися з Дияволом і його товпою, і жадним робом не є ологанні ідеями й звичаями диявольської організації. Такий самий напрям і посьвигу показують Божі признані люди в словах Одкріття 4: 11: "Достоеи еси, Господи, прийати славу і честь і силу; Ти бо сотворив еси усі, і волею Твоею (усе) есть, і створено." Ось такий мусить бути напрям усіх сотворінь, що отримають вічне життя, включаючи і великої громади. Питання яке кожде сотворіння мусить відповісти у своїм часі є: "Чи я є на стороні Диявола чи на стороні Єгови?" Середного ґрунту нема, і ніхто не може бути ширий до Бога і в той самий час угаджати диявольській товпі. В Божій організації сотворіння займають різні позиції, декотрі висного степеня чим други, але нема причини казати, що від кожного або від усіх вимагається різний стень вірности. Всі мусять цілковито посвятитися Єгови. Невірність — се знак диявольської організації й всіх сотворінь в ній. Вірність до Бога є показана кождою частю Єгової організації. Пророки затримали їх невинність до Єгови і були предметом таких самих пробників прийняти на царський дім. Позиція вірних старинних пророків не буде так висока як царсь-

кого дому. Так і позиція великої громади є низша чим становисько членів царського дому й князів землі, але се не робить ніякої різниці. Якого б то становиська сотворіння не занимало в організації Божій, таке становисько є чесне. Найбільша благословенна ласка є отримати життя від Єгови, та нім хтось може отримати се благословенство й занимати якебудь місце в ній, він мусить любити Єгову цілим серцем, умом і душею. Ціла організація Єгови є чесна і благословенна, і щасливий той, хто має місце в ній. Декотрі одиниці самолюбно бажали пійти до неба і помагати управляти світом. Інші ж казали: "Якеб то місце Господь мені не дав, то я буду задоволений." Сей останній напрям сотворіння є властивий. Сей образ представляє силу ангелів і святих в повній гармонії, і також велику громаду в повній гармонії з ними, і всі разом співають хвалення імені Єгови.

ДАЛЬШІ ТОТОЖНОСТІ

⁵ Ті сотворіння, що служать Богу на землі, до тепер не мали ясного вирозуміння відносно великої громади. Однак, тепер ми бачимо, що великої громади не можна було пізнати аж поки Господь не прийшов до свого храму. Очевидно, Йоан, будучи в сумніві щодо тотожності великої громади, поставив питання. Еслиби він був знав, він не бувби питав про ню; так і кляса Йоана, еслиби знала хто була ся велика громада, була б не питала протягом минувших кількох років. "Хто се, що з'одягнені в білі одежі, і звідкіля прийшли?" (Одкр. 7: 13) Подібне питання останок свідків Єгови питав через якийсь час, а головню від часу коли Господь прийшов до свого храму. Кому останок побачив, що кождий з них мусить затримати свою невинність до Єгови, і що головня ціль Єгови є оправдання свого імя, тоді вони не були задоволені з вияснення відносно великої громади. Вони зчали ставити різні питання відносно великої громади, котрих то питань вони не ставилиб, еслиби той образ відносився до них самих. Очевидно питання в тринадцятім верші було поставлене тому, що останок не міг бачити, що велика громада відносилася до 144,000 членів тіла Христового яко цілість або часть; і дальше тому, що сього не можна погодити з розсудком, щоби якабудь громада могла бути лише пів посвяченою Єгови. Еслиби останок був пізнав в сій великій громаді себе самих, то вони не булиб питали такого питання. Тому що Йоан поставив таке питання, один із старців повторив се питання чи Йоан може або не зможе відповісти його. Се був той старець що сказав: "Хто се ті, що з'одягнені в білі одежі?" (Н.В.) Сей факт, що сей старець питає питання, показує, що те питання не було полагоджене перед тим нім церква прийшла до зросту в Христі, котрий то час був назначений через очищення храму, і що се не изило місяця аж до 1932 р. Тоді то останок зрозумів правдиве значіння хто є дійсно стариним, і аж по тім часі питання відносно тотожності великої громади є полагоджене.

Що в Божій організації має бути велика громада, то се можна було бачити давно тому; але питання хто становив ту велику громаду і з відки вона прийшла не було зрозуміле, інакше те питання не було б порушене.

"Але хто вона є і з відки вона прийшла?" Через многі роки Божі люди розуміли, що велика громада се народжені з духа люди, котрі є членами номінальних церков або релігійних системів, і котрі є в'язнями сих системів і котрі мусять іще вийти із тих організацій і стати проти тих організацій по стороні Господа, і що се спричинить велике терпіння для них. Через многі роки останок виглядав таких людей в церковних системах і старався знайти їх, але і всім вже пізнім часі не знайшов їх. Чи можна сказати, що ті люди в церковних організаціях (котрі то церкви є в гармонії з іншими частинами організації Сатани) є народжені з духа і на правду люблять Бога, і що вони позитивно там лише до Армагедону і що тоді через обставини вони будуть змушені стати по стороні Бога? Се здається не годиться із справедливим законом нашого Бога. Ми гляділи надармо за тією великою громадою щоби вона вийшла із релігійних системів.

Чи є якийсь доказ, що з духа народжені одиниці знаходяться в номінальних церквах тепер? Здається, що відповідь мусить бути заперечуюча. Щоби бути сином Божим, то треба покаятися й повернутися і бути признаним Єговию за його сина. Се становить сплодження з духа. Чи се не розумієм є, що хто покається і навернеться, той і змінить свій напрям поступовання через відступлення від організації Сатани і через поставлення себе цілковито на сторону Бога? Ті що вийшли із номінальних систем взяли як раз такий напрям.

Чи є якісь докази в св. Письмі, що велика громада є сплоджена з духа? Позаяк усі є покликані в одній надії, і з між тих покликаних Бог взяв собі людей для свого імя, то чому ми маємо заключати, що Він має велику громаду з духа сплоджених сотворінь які займають позиції в його організації, що рідняться від інших і котрі є покликані до царства? Йоан вже тоді знав, що та велика громада вийшла з різних народів, племен, людей і язиків, і тому його питання "відкіля прийшли?" мусіло відноситися до чогось іншого чим того факту. Се мусіло значить, що велика громада вийшла із якогось звичайного дослідження, або що вона мала вийти із такого дослідження, котре то дослідження Єгова вимірив для неї.

Гікред приходом Господа до храму многі послідувачі Ісуса Христа, а головні "вибрані старші", вважали себе за учителів і вяснителів пророцтва, включаючи пророцтво Одкриття. Се була звичайна річ противом періоду Ізії бачити на конвенції "провідного брата", з громадою братів навколо себе, показуючи себе мудрим через ангажування "найвищих поясненій" якогось пророцтва, а головні Одкриття. Вони казали, що кождий передовий чоловік у церкві був пред-

казаний пророцтвом і за се віддавали честь і славу декотрим із них.

"Тепер завважте різницю між напрямом таких одиниць а напрямом Йоана, котрому Одкриття було дане: "Добродію, ти знаєш; і рече мені: се, що прийшли з великого горя, і вимили вони одежі свої і вибілили одежі свої кровю Агнца" (Одкр. 7: 14) Тут Йоан представляв останок, і його напрям указує на властивий напрям останка; і се показує, що останок признав, що вони не знали правдивої відповіді на те питання і що вони не вясняли пророцтва ані не є учителями. Останок признає Бога й Ісуса Христа за своїх Учителів, і їм віддають честь і славу. (Іса. 30: 20) Слова Одкриття показують, що той старець знав відповідь; і се значить, що коли члени останка прийдуть до зросту в Христі і стануть дійсно старшими (Ефес. 4: 13), тоді вони будуть знати властиву відповідь, навчившись тієї відповіді від їх Господа й Учителя. Господь має свій час на одкриття тайнів, і заведи чи можна сподіватися, щоби його час на вяснення цієї справи мав прийти перед приходом Господа Ісуса до храму. Він не відкриває своїх тайнів бунтівникам, а лише тим, що несамолобно посвятилися йому. — Прип. 3: 32; Пс. 25: 14.

Єгова зробив всякі кончини розпорядження для начення своїх людей і ми всі се признаємо, що через кільканайцять років *Вартова Башта* була средством порозуміння між людьми Божими. Се не значить, що ті, що приготували рукопис для *Вартової Башти*, є натхнені, але радше се значить, що Господь через своїх ангелів доглядає, щоби його люди отримали відповідну науку на часі, і Він переводить події в сповнення свого пророцтва і тоді відкриває його своїм посвяченим. Бог через Ісуса Христа кормить своїх людей відповідною поживою у властивім часі. Ангели Господні, що служать йому підчас судження храму, сповняють його прикази і докази єго знаходяться у видавництвах *Вартової Башти*, що є безперечним доказом, що Господь ділає з своїми вірними на землі. Слова ужиті "рече мені" показують, що Єгова уживе якогось видимого знаряду, щоби дати відповідь на питання, котре не було рішене через довгий час, і та відповідь мала бути відома останкові коли вони прийдуть до точки правдивого зросту. Отже можна розумно сподіватися, що по очищенню храму ті признані в храмі, будуть навчені, і тоді правдиве значіння про велику громаду дасться їм.

ГОРЕ

"Чи се "велике горе", згадає в четвертичнім верші, "було виставе на велику громаду щоби вона властиво віднокутувала за свої гріхи і властиво опінила божественну правду і справедливість", як се було зазначено? Чи се велике горе, як се було зазначено дотепер, є виставе на велику громаду, щоби "терпіння великої громади були більші чим терпіння малого стада"? Розумна відповідь на ці питання може бути лише. Ці! У св. Письмі не знаходиться ніяка інша відповідь. Цілі переклади подають цей текст в таким

змислі: "Сі вийшли із великого горя." (II. В.) "Сі виходять [час теперішній в грецькій рукоп.] із великого горя". (Дияблот) Колись думали, що велика громада розвивалась побіч маленького стада протягом усіх віків Християнської доби, і через це вона часто була названа "святі з горя".

¹³ Если ж те згадане горе є 'велике горе, якого ніколи перед тим не було', і котре приходить при кінці світа, тоді та велика громада не могла розвиватися через минувші роки. Навіть ціла церква Божа не терпить горя до того самого степеня. Писання ясно вказують, що се останок буде бачити те найбільше горе. Відносно вірних послідувачів Ісуса Христа, із котрих складається 144,000 (членів церкви), є написано: "У світі горе мати мете"; 'вони будуть видавані на муки'; 'многими муками мусямо ми увійти в царство'; 'вони сповінують муки терпіння Христового'; 'вони стались видовищем через наруги і терпіння і товариші у горю'; вони будуть 'терпіти десять день горя'. — Йоана 16: 33; Мат. 24: 9; Діян. 14: 22; Рим. 5: 3; 12: 12; Кол. 1: 24; Жид 10: 33; Одкр. 1: 9; 2: 10.

¹⁴ Чи се є те "велике горе" з котрого велика громада вийшла? Ні! хіба що та велика громада становить 144,000 (стадо). Члени царського дому, т. є 144,000 членів, переходять велике горе, і те горе продовжалося через цілу християнську добу; але найбільше горе згадане у св. Письмі прийде потім, як вже відкриється велика громада, і про те горе Ісус Христос говорить, як про "муку велику, якої не було від настання світу до сього часу". Той період горя зачався із "днем Єгови", а іменно, в 1914 р., коли то зачалась війна проти організації Сатани в небі, й котра прийде до свого вершка в часі битви Армагедону, великого дня Бога Вседержителя. Згідно із сим Одкриття називає сей час великим горем. (Одкр. 7: 14, II. В.) Отже із сього виходить, що те горе не приходить щоби розкинути або довершити велику громаду, але се горе прийшло на організацію Сатани, видимо і невидимо, і що воно цілковито збурить ту організацію. (2 Сол. 1: 6; Рим. 2: 5-9; Одкр. 2: 22) Як се ми зазначили, то "день Єгови" зачався в 1914 р., при народженню царства. (Одкр. 11: 17, 18) Еслиби те горе, котре зачалось тоді, продовжалося без перерви, то всяке тіло булоб знищене. Те горе було вкорочене через Господа коли Він затримав Світову Війну, даючи нагоду своїм свідкам під своїм розказом йти і нести свідоцтво про Його ім'я і царство. Протягом того то періоду часу давання свідочтва, т. є 'проповідування царства', виходить велика громада. Те горе не є вимірене проти великої громади. Нехай се буде рішено раз на все, тому що те горе прийшло на організацію Сатани.

¹⁵ "Вийти із того горя" не значить пережити те горе і бути тим тілом, що спасеться (Мат. 24: 22), але се значить, що велика громада вийде із організації Сатани і стане по стороні Єгови протягом того часу від застановлення Світової Війни аж до Армагедону, т. є підчас "вкорочення днів",

і протягом котрого то часу ся евангелія царства проповідується.

¹⁶ Яка ж була ціля у скороченню сих днів горя? Господь відповідає: "Задля вибраних укорочені будуть дні тії." Протягом того часу вибрані мали роботу до виконання яко свідки Єгови під Його розказом, і почасти та робота є положення знаку або пята на чолах великої громади, по приказу Єгови. (Езек. 9: 4) Се значить, що свідки Єгови мусять проповідувати вість правди і дати вирозуміння правди для великої громади, котра то кляса "втікає на гори", забравши їх місця в місті прибіжца. (Мат. 24: 16; 4 Мойс. 35: 6) Сі слова "зараз після горя днів тих" (Мат. 24: 29) відносилися до першої часті горя, від 1914 до 1918 р. Та велика громада прерживає також і Армагедон, тому що Бог обіцяв для тих, що шукають смирності й справедливости, що вони може будуть заховані в той час. (Софон. 2: 3) Всі сі писання заперечують думку, що те горе прийде в тій цілі, щоби розвинути або звершити сю клясу Божих людей. Те велике горе — се виконання Божих присудів проти організації Сатани, а не для розвинення когобудь.

РИЗИ

¹⁷ Божі люди вийшли з Вавилону в "замазаній одежі", тому що вони були опоганені науками й ділами Вавилонської системи. (Захар. 3: 3) (Гл. Приготовлення, стор. 56) Вони трималися й навчали много самолюбних наук, що зневажали Господа, а між ними була наука о "виробленню характеру", т. є привести себе до точки бути гідним помагати Єгови володіти світом; інші знов віддавали пошану людям; а інші творили формалізм, і такі подібні річі. Коли Господь Ісус явився в храмі, щоби чинити суд, тоді Він зачав роботу очищення між своїми людьми, щоби ті очищені "приносили жертви угоди Господеві". (Мал. 3: 3) Підчас судження й очищення храму Господь сказав про сю громаду храму: "Ісус же був у замазаній одежі, стоячи перед ангелом." (Захар. 3: 3) Але ся робота очищення відноситься головню до громади храму, а не до великої громади. Про велику громаду написано є: "Вимили вони одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця." Слово "одежі" є написано в многім числі і не могло відноситься до "одежи спасення" [в поодиначім числі], о котру Господь постарався для вірних у храмі, як се зазначено в Ісаї 61: 10. Ані се не відноситься до чогось урядового, як "одежа червона". (Йоана 19: 2, 5) Ані се не відноситься до "білої одежі" в Одкриттю 4: 4; або Одкриттю 19: 13, 16. "Одежі" великої громади ясно відносять ся до їх прилюдного заявлення, вноваючи на кров Ісуса Христа яко ціну викупу за рід людський, і через се, що вони отверто стануть по стороні Єгови. Такі одежі носили в час празнику, як наприклад в часі коли заблудний син повернув і був одягнений в найлучшу одежу. (Луки 15: 22) Многі чесні люди були спонукані вірувати, що "висші власті", се видні володарі сього лукавого світа; але коли Бог просвітив їх, що "Висшими Властями" є Єгови

і Ісус Христос, тоді ся відомість була передана і иншим чесним і доброї волі людям, і многи инші від того часу радісно прийняли й пізнали й признали Ісуса Христа й Єгови як "висші власти". Для них се був час радости, і вони радісно визнавали перед людьми, що вони вірують в Господа Ісуса Христа і що вони цілковито вповають на Єгови і стають по Його стороні.

¹⁸ Їх одежі символічно показують, що вони стали на стороні Господа, і вони радуються, що така їх позиція. Многі із них перед тим вірували Господа, і віддали свої серця Йому, але несвідомо трималися річей сього світа. Із приходом Ісуса Христа, яко правильного Володаря світа, ся інформація була передана людям доброї волі і помогла їм побачити, що вони були під організацією Сатани і що вони мусіли очистити себе через полишення організації Сатани і стати по стороні Божої організації.

¹⁹ Після слів Одкриття, велика громада очищує сама себе через їх відступлення від нечистої організації Сатани і ставши отверто по стороні Єгови, а се вони роблять через отверте визнання їх посвячення Богу. "Устами ж визнається на спасення." (Рим. 10:10) Зрозумівши факт, що Єгови імя мусить бути оправдане, і що се є важне питання, вони не лише признають себе по стороні Єгови, але і помагають громаді храму в несенню свідчення на честь і славу Бога Єгови, і сим чином вони входять у колесницю.

²⁰ Як же вони "облівають їх ризи кровю Агнця"? Пролита кров Ісуса Христа є основою прощення гріхів і основа на підставі котрої Бог прощає нечистоту. Через вірування в пролиту кров Ісуса Христа яко ціну викупу за людство, і через посвячення чинити волю Богу на підставі такої віри, і через поклонення й служення Господеві, а не людям, вони стають по стороні Єгови і беруть участь в Його службі і таким чином облівають свої одежі в очах Бога. Ніхто з людей не може стати по стороні Єгови если він не вірує в пролиту кров Ісуса Христа яко средство спасення. Мільони людей йдуть до церкви і кажуть, що вони вірують в Христа; але будучи мильно навчені, що Він є лише вярцем життя, вони не розуміють нічого про кров Христа і силу її. Коли ж очі їх вирозуміння отворилися, і вони стали по стороні Єгови, як про се повисше сказано, тоді вони стали очищені. Вони і перед тим бажали чинити правду, але вони були мильно навчені через фальшиве й певірне духовенство, котре є відвідалне за мильне научення їх, що в крові Ісуса Христа нема жадних заслуг. Коли сі щирі одиниці вповні зрозуміють, що Ісус Христос є Царем, і стоїть "посередні престолу" Єгови, вони тоді привітають Ісуса Христа як Царя і прилюдно засвідкують: "Спасення Богу нашому, сидичому на престолі, і Агнцеві." Вони не мають сумніву щодо того де вони стоять. Їх положення також є пояснене через ненарочного убійця, котрий утікає до міста прибіжжя. (4 Мойс. 35:11) Ті що належать до великої громади тепер утікають до Єгови й Христа, "Гори", і там вони знаходять прибіжжя в організації Єгови і там вони

будуть перебувати аж до смерти первосвященника' (4 Мойс. 35:32-34), себто, вони перебувають там аж до кінця великого позатипічного дня примирення.

²¹ Тепер ми бачимо громаду, що як раз точно пасує описові в Одкритті семій голові відносно великої громади. Протягом кількох років, і під час коли 'ся евангелія царства проповідувалась в свідочтво', вишло велике число людей (і ще більше виходить), котрі визнають Господа Ісуса за їх Спасителя і Єгови за їх Бога, котрому вони поклоняються й радісно служать духом і правдою. Сі инакше є названі "Йонадабами". Вони ухрещені в символ, заявляючи сим, що вони посвятилися чинити волю Богу і стали по стороні Єгови і служать Йому і Його Цареві, і сим чином вони очистилися і одяглися "в білі одежі". Ось так велика громада є ясно відкрита, та не як сплоджена з духа котрої надія є жити в небі, але кляса, що вповає на Господа і котра надіється на вічне життя яко дар від Єгови Бога через нашого Господа Ісуса Христа. Ся кляса людей шукає 'смирности й справедливости' і Єгова обіцяв, що вони можуть бути охоронені в найбільшій горю; т. є в Армагедоні. (Софон. 2:) Се є дальшим доказом, що їх розвій не є наслідком великого гори, але що вони вийшли "з великого гори", т. є вийшли зі світа під час гори від приходу Ісуса Христа до Армагедону. Вони мусять очиститися нім приїде Армагедон. В часі Армагедону буде заізно очищувати ся. Вони втікають на гори, і нім приїде "зима", т. є, вершок гори в Армагедоні. Вони виходили і ще виходять, і тепер разом з останком вони співають: "Спасення Богу нашому... і Агнцеві." (Одрк. 7:11) Вони чять Бога Єгови і Його Царя, і відмовляючись віддавати честь котрій будь часті організації Сатани. Вони не є осквернені ідеями й звичаїми сього світа, а є протинні їм.

²² Сі чесні одиниці, що полишили організацію Сатани і тепер стали по стороні Господа, бажать, щоби о сім довідалися і инші. Вони поклоняються лише правдивому Богу Єгови й Його Цареві. "Тим то вони перед престолом Бога, і служать день і ніч храму Його; і Сидичи на престолі оселиться в них. — Одрк. 7:15.

²³ Вони глядять на престіл Бога і Христа, і ніде інде, і сим чином вони стоять "перед престолом" в очах Єгови і Його Царя. Вони голосують на царство Боже, і беруть участь в роботі проголошення Царя й Його царства. Вони мають ласку перед престолом і Бог звернув на них свою увагу, щоби вони були захищені в день Його гніву. Йонадаб був типом великої громади, і тому обітниця дана Йонадабі відноситься до великої громади: "За те, так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїля, — не переведеться в Йонадава (Йонадаба) Рехавенка потомок, що стояти ме перед лицем моїм по всяк час." — Ерем. 35:19.

²⁴ Одкриття 7:15 є відійности ключем до пізнання великої громади. Через помилку ми... тепер думали, що велика громада є наплотжена з духа кляси, члени котрої занедбали свої приви-

леї і відмовилися брати участь у праці Господній, а однак виглядали або сподівалися від Єгови благословенства за їх передсмертне покаєння. Але в одкритті є сказано, що велика громада "стоять перед престолом Бога, і прилюдно служать Йому" (*Діялом*); "віддають божественну службу Йому." (*Ротердам*) Дотепер вони як і інші несвідомо "поклонялись і служили тварі більш Творця". (Рим. 1: 25) Але тепер вони бачуть і розуміють і слухають слів Ісуса, Агнца Божого, котрий каже до них: "Господу Богу твоему кланятися мешся, і Йому одному служити меш." Сі слова відносять до всіх сотворінь, котрі Єгова признає. — Мат. 4: 10.

23 До якої міри велика громада служить Єгові? Одкриття відповідає: "І служать Йому день і ніч значить всякого часу, і се показує, що велика громада служить Єгові всякого часу, без огляду на години. Вони не задовольються служенням Йому вісім годин на день і лишают роботу коли годинник вибе назначений час і не хотять робити більш призначеного часу, але вони все готові на поклик до служби в день і в ночі. Звіти із поля в минулих місяцях вповні полирають се заключення. Многі із Йонадабів. почують правду одного дня, посвячуються цілковито Господеві, і зараз ідуть на поле служби і радуються і пильно виконують що вони можуть. Вони також студіюють пильно Слово Боже, і сим чином вони шукають смирности й справедливости, стараючися бути послухними приказам Єгови.

24 Храм Єгови — се Його головна організація на горі Сион. Велика громада "служить день і ніч в храмі Його", що було предсказано словами пророка Захарій: "Так говорить Господь сил: І приходити муть народи й осадники одного міста до осадників другого та казати: Ось, ходімо туди, помолитись перед лицем Господнім й шукати ласки в Господа сил небесних; і скажуть ті: Пійду й я. І приходити муть многі племена й сильні народи шукати Господа Саваота в Єрусалимі й благати Господа. Так говорить Господь сил небесних: У тім часі буде так, що десятеро з усяких різномовних народів ухоплять за полу Юдея, й казати муть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог." — Захар. 8: 20-23; Гл. *Призначення*, стор. 139.

25 Слова вповіджені Мойсеєм до Ізраїля відносять тепер в більшій мірі до духового Ізраїля, останка, а іменно: "Не годиться вам робити всього, як тепер ту робите, що кому здається правим перед очима його; . . . Тоді ось як має бути: на те вочище, що вибере Господь, Бог ваш, щоб там святилось імя його, туди приносити мете все, що заповідаю вам; . . . Стережись принести всеналенне твоє, на всякому місці, де яке побачиш: ні, на тому місці, що вибрав собі Господь в одному із твоїх поколінь, там годиться тобі приносити всеналення твої, і там чинити мусиш все, про що заповідаю тобі." — 5 Мойс. 12: 8-14.

26 Тому самому правилу мусить бути послухна велика громада, тому що вона стала частю Божої організації. Вона мусить прийти до Сио-

на, Божої організації, і там поклонятися Богу, а не в якійсь світській організації, так званій "церква". Каже Єгова: "Дом мій названий буде домом молитви про всі народи." (Іса. 56: 7; 1 Цар. 8: 41-43) Велика громада мусить йти за свідками Єгови шляхом до Сиону. (Іса. 35: 8-10; 62: 10) Вона мусить пам'ятати й вважати на слова пророка: "А Господь — у храмі своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним." (Аввак. 2: 20) Храм Єгови не знаходиться в організації Сатани, і через се велика громада мусить утікати з Вавилону, котрий є організацією Сатани, і мусить одважно стати по стороні Господа й співтоваришати з Божими помазаними людьми. Слова "в його храмі" не включають внутрішнього двора, тому що внутрішній двір був головно назначений для священників Єгови. Велика громада є відділена бути на "дворі" й "на нищій часті" храму, де вона служить Єгові день і ніч. (Езек. 40: 17, 18; 44: 19; 46: 9, 10, 20-24) Очевидно, що тут згадується про її безперестанну служби тому, щоби показати, що вона не мириться з диявольською організацією ніколи, і щоби цілковито заперечити, що вона колибудь лучалася з нею.

27 Ті що люблять Єгову мусить перебувати в організації Єгови а не в організації Сатани. "І Сидячий на престолі [Єгова] оселиться в них." Христос тепер зачав царювати серед ворогів своїх. (Одкр. 11: 17; Пс. 110: 2) На підставі сього права вся організація Єгови знаходиться тепер під Його охороною. Він "отаборився в них" (*Діялом*); "Він простягне свій намет над ними." (*П.В.*) Ось так Йонадаби або велика громада є захована в день Божого гніву. (Одкр. 21: 3, *Діялом*) Христос є той, що стоїть в наметі Божому. Через Хр. . . . Єгова перебував з великою громадою її охороняє її і дає її поміч. Ось так Єгова перебуває з нею через свого представителя Христа, тому що вона утекла до "міста прибіжеша". Великий Егуй запросив її до своєї колесниці, себто, в організацію Єгови, і розпростер свій намет над нею. Велика громада була назначена на чоловік Божим "чоловіком в лійній одежі із писарським приладом при боці його", себто, через тих, що несли вість про Боже царство і йня. (Езек. 9: 3) Бог і Його Цар є надією її. "На вершк гори Ізрайлевої посаджу його [дерево надії яко намет]; й пустить він віть, і вродить овощі, й виросте він у величного кедра, й жити ме в тіні його всяке ітцтво." — Езек. 17: 23.

28 На землі знаходяться мільони людей, що прагнуть чогось кращого чим "полони" якові їх кормлять в Вавилонських системах так званими "церквами". Від коли Господь прийшов до храму, свідки Єгови мали привилей нести сим голодним одиницям Божу вість, правди, і хто кормився нею не має причини бути голодним або прагнути. "Вже не будуть голодні, ані жадні, ані падати ме на них сонце, ані жада спека." — Одкр. 7: 16.

29 В організації Сатани, чесні одиниці були голодні й прагнули як фігурально так і символічно. Велике дерево Сатани, "що посеред землі", не дає їм захисту. Ті, що належать до організації

Сатани, називають себе сонцем для світа, котре пече огнем чесних людей; але тепер від коли Господь прийшов до храму, і четвертий ангел зачав трубити (Одкр. 8: 12), і четверта чаша була вилята (Одкр. 16: 8, 9), сі річи затьмили "сонце сього світа" і тепер уже не так "горячо" для овець, котрі чули і читали вість про Боже імя й царство. Сі чесні одиниці звернулися до Божої організації, котра є "женою", й "одягнена в сонце". (Одкр. 12: 1) "Сонце сього світа" вже більш не пече їх. Се як раз сходиться із словом пророка Ісаїї відносно чесних одиниць сього світа, котрі тепер шукають смирности й справедливости: "Голоду знати не будуть, ні згаги, й не поразить їх спека і сонце; той бо, що милує їх, буде їх водити й приведе їх до джерел водних. . . . Се поприходять з далень, — одні від півночі, другі з Синим-країни." — Іса. 49: 10, 12.

²² Ісус Христос яко голова Єгової головної організації тепер провадить і кормить тих, що щиро стають під Його керівництво. "Се я дав його свідком народам, провідником і наставником народів." (Іса. 55: 4) Він є дійсним Сонцем і "світло світа". (Іоан. 8: 12) Велика громада, що стоїть перед престолом, уже більше не буде голодна і прагнуща: "Агнець бо, що по середній престолу, пасти ме їх, і водити ме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку сльозину з очей їх." (Одкр. 7: 17) В руки Господа Ісуса була передана всяка сила, і Агнець Божий буде їх Пастиром. Він є дійсним Пастиром-Царем, на котрого Цар Давид був лише типом. "І поставлю над вами єдиного пастиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними. І буду я, Господь, їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь, сказав се." — Езек. 34: 23, 24.

²³ Велика громада або кляса Понадаба очевидно є ті, котрих Ісус назвав "іншими вівцями". До вірних учеників, останка, Ісус сказав: "Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої [останок]; . . . І інші вівці маю; що не сієї кошари [не є членами царського дому]; і тих [земну клясу овець] я мушу привести; й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир." — Иоан. 10: 14-16.

²⁴ Всі що прийдуть і остануться в організації Єгови мусять бути одним гармонійним стадом, чи то в небі чи на землі. Слова Ісуса відносяться до Його приходу до храму в 1918 р., і опісля: "І зберуться перед него всі народи; й відлучить він їх одних од других, як пастух одлучує овець од козлів; і поставить овець по правниці в себе, а козлів по лівниці." — Мат. 25: 32, 33.

²⁵ Сін — Христос, Провідник і Чиновник, і всі творива життя мусять признати Його, й всяке коліно поклониться перед Ним і всякий язик визнає що Він — Христос Господь, чи то вони будуть на небі чи на землі, і всі мусять признати Його на славу Всемогущого Бога. — Філіпп. 2: 9-11.

²⁶ Чи сотворіння дістане життя в небі чи на землі, вони мусять признати й поклонитися Єгови яко правдивому й всемогутньому Богу, і Ісусу

Христу яко Цареві і Головному Виконавчому Чиновникові, і кожде сотворіння, що отримає життя на землі або в небі, мусять бути цілковито лояльним і вірним Богу. Такі то вимоги вони мусять стрінити нім вони можуть отримати вічне життя. Казати, що велика громада є байдужна кляса, і що Бог з милосердя до них задля їх маленької віри остаточно спасе до неба, є цілковито безпідставним у св. Письмі. Велика громада мусять бути під провідництвом Ісуса Христа і мусять бути кормлена Ним перед Армагедоном, і мусять остатися під Його охороною протягом Армагедону. "Агнець бо, . . . водити ме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку сльозину з очей їх." Ісус Христос йде шляхом святым, і Його стадо, помазані члени царського дому, йдуть в слід за Ним. (Іса. 35: 8-10) Тоді каже Господь: "Всі гори мої [всі части Божої організації] дорогами зроблю, і всі стежки по долинах угору підійму." — Іса. 49: 11.

²⁷ Ті "інші вівці" — се велика громада, котра йде в парі з свідками Єгови до "жерел вод життя". (П.В.) Для сієї причини всі, що так йдуть, не будуть більше прагнути. Вони вже більше не йдуть до висохлих криниць жорстокої системи, але з ласки Єгови і рукою Ісуса Христа вони йдуть до жерел живих вод. (Ерем. 2: 13) Чесні одиниці були взяті від гірких вод коли Господь затрубив у третю трубу й виляв третю чашу поразу. (Одкр. 8: 10, 11; 16: 4) Таким чином були відкриті 'гірки води сього світа'. Тоді Господь провадив і провадить тих, що люблять Його, до вод життя.

РАДУЮТЬСЯ

²⁸ Велика громада не є се "святі з гори"; бо вона не розвинулась через горе. Вона складається з радисних сотворін, котрі є активні й ревні для Єгови й Його царства. Всякий чесний чоловік, що щиро шукав за Богом і справедливістю, і нім він знайшов Господа, вельми страдав задля несправедливости між номінальними послідователями Христа, котрі ділають через церковні організації в Його імя. Сі чесного серця одиниці плакали сльозами задля тидоти яку вони бачили діялась в імя Господа. Се вони бачили у всіх номінальних церковних системах, а головню між товою Римско-католицької ієрархії. Але з приходом Господа Ісуса до Храму, і зібранням вірних до Нього, вірні викликували з радости. Многі із них вийшли із номінальних системів і вельми радувались коли вони пізнали Господа. Сих Господь вислав із вісткою доброї новини і повідомив чесних людей, що Його ціль є звинстити гноблочу й лукаву організацію Сатани і опісля установити правительство справедливости, і ся вість коли була винята в добрі й чесні серця, потинила і розвеселила многих. Ті, що цілковито звернулися до Бога й Його царства, перестали проливати сльози. "Бог повтирає кожду сльозу з очей їх." (П.В.) Вони проливали сльози задля звеняги які впади на святе імя Єгови, і котрі то звеняги стягнули на Него фальшиві люди, що називали себе слугами Божими. Чесні одиниці

проливали слези, тому що вони не могли зрозуміти чому люди, що називають себе слугами Божими, рівночасно зневажають імя Єгови. Отримавши вість правди і пізнавши, що Сатана всегдa зневажав імя Єгови і що всі його слуги ошукством, підступами і фальшивими приписами зневажали його святе імя, і що вскорі Єгова оправдає своє святе імя через своє царство під Христом, слези таких одиниць перестали литися, а намість смутку їх серце наповнилось радістю, і їх лица повеселіли і вповні навернулись до Господа.

“Навіть Йоан Одкровитель “вельми плакав” аж поки його не повідомлено, що Ісус Христос стався Оправдателем Єгови, і що Він той, що відкриває заміри Єгови і виконує присуди його. (Одр. 5: 4) Кожде чесне сотворіння, котре бачить і оцінює заміри Єгови, радується. В сей спосіб ті, що щиро ошукали правди, отримали “п'ятно на чолах їх”, і через се вони свідомо утекли до Господа. (Езек. 9: 4) Вони знають, що всі добрі річи й благословенства походять від Єгови, і сим чином Він обертає їх слези з очей їх. “Святий город”, котрий є Божою організацією, сходять із неба, і тепер справедливість буде установлена на землі на віки, і ті, що остануться в гармонії з Богом, уже більш не будуть проливати слезою. — Одр. 21: 1-4.

“Нехай же помазаний слуга Єгови, останок, тепер стане й застановить ся на час які привилеї Єгова дав їм: від 1918 р. Почин горя прийшов на організацію Сатани: в 1914 р., коли то лукаві й його ангели були скинуті з неба. Сатана, зрозумівши, що його час короткий, вельми розлютився й прикладає всі старання, щоби знищити всеке тіло, і він був би доконав свого діла если би Єгова Бог не був перешкодив йому. Та “задля вибраних”, щоби вони могли дати свідоктво про імя Єгови, Він застановив Світову Війну. (Мат. 24: 21, 22) Тоді Єгова осунув перешкоди які були йоложені на його людей в часі тієї війни, щоби вони могли з'організуватися й виконувати його роботу. Тоді останкові була дана заповідь: “І проповідувати меть ся євангелію царства по всім вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець.” — Маттея 24: 14.

“Се свідоктво мусить бути доручене; і коли воно буде доручене, тоді наступить найбільше горе яке коли прийшло. У їм то періоді часу, і зараз перед розпочаттям Армагедону, свідки Єгови мали привилеї йти з вісткою правди. По приказу Господньому вони вийшли “збирати каміни й піднести прапор для чесних людей”. (Іса.

62: 10) Свідки Єгови вийшли до сієї роботи із піснями на їх устах, бо вони знають, що Царів на своїм престолі і оправдання імя Єгови наближилось. Коли вони вийшли так, тоді ворог приложив найбільші старання щоби пожерти їх, тому що вони доручують свідоктво Ісуса Христа в послушенстві до Божих приказів. (Одр. 12: 17) Жадне переслідування не зможе угасити ревність вірних. Вони побачили, що рука Господня розділює людей, і вони побачили, що “козли” кляса збирається під провідництво Гога, щоби виконати волю Сатани, і також побачили, що чесні “вівці” кляса збирається до громади під провідництво Господа. Вони бачуть, що ті “інші вівці” кляса є зібрані до міста прибіжеша їм на світ впаде найбільше горе зі всіх.

“Із тим знанням і привилеїю приходять більша відвічальність для свідків Єгови виконати їх роботу з більшою ревністю й щирістю, несучи свідоктво людям доброї волі. Бачучи й оцінюючи сі річи, вони рішилися, що жадна опозиція ані переслідування не стримає їх у вірній виконанню їх приписаної задачі. Нехай Римо-католицька гієрархія і всі інші лукавої громади Сатани роблять що вони хотять. Із ласки Єгови його вірні свідки будуть дальше співати хвалення Всевишнього. Тут також приходять відвічальність на клясу Йонадаба коли вона приходять до пізнання й вирозуміння правди. Члени її мусять старатися, щоби доказати їх вірність і правдивість до Господа і виконувати те, що їх руки знайдуть до виконання, і в такім стані вони мусять бути щоби вони можуть знайти ся у великій громаді, про котру згадається в Одкріттю. Ся велика громада відхопила ту пісню й дух служби яким відзначається останок, і разом з останком, свідками Єгови, вона дальше йде до Армагедону і до оправдання Єгового імя. Небеса тепер радуються, тому що прийшов день оправдання Єгового імя. Помазаний останок і велика громада співає разом: “Звищайте між народами: Єгова царює! І круг земний стоїть твердо, не похитається; він судить народи у правоті. Да звеселиться небо і возрадується земля! Да заграє море і новий його!” — Іса. 96: 10, 11, А.В.В.

“Але если се є властиве вирозуміння відносно “великої громади”, як же тоді ми згармонізуємо із сим писанням відносно “визнів”; “свищенників”; і “Левітів”; “відлучального козла”; “Самсона”; і “необачних дівць”? Если новісні думки є властиве вирозуміння відносно великої громади, тоді всі інші справи напевно будуть в точній гармонії із ними; і з ласки Господа над ними будемо застановлятися в наступаючій артикулі.

Хвалите Господа! Бо се благо; свідоктво Божої ласки, бо се добро; ніколи негладки наделять ся йому. Господь Євродієма, він добрий, проповідник до всієї Ізраїлю. Він судить, робитиме серце, і довіряє, рівняє. Він передає, бачить, дає, і живить імя єгови. В доквіт волі Владика, і велика його сила; розуміючи його нежа дїра, Господь віджестяє с вірними, а бодякони приваждє. За землі. — Іса. 117: 1-6.

ВЯЗНІ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1. Вересня, 1935]

"Щоб очі сліпим відчинити; щоб виводити в'язнів із в'язниць, а сидячих у темряві — з темниці." — Іса. 42: 7.

Часть 1.

ЄГОВА є автором всіх пророцтв, котрі знаходяться в св. Письмі, і ті пророцтва чоловік може зрозуміти тоді, коли Єгови вподобається відкрити їх. Божественне право відносно пророцтва, як се зазначає апостол Петро, є: "Се найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не діється своїм розв'язанням. Бо ніколи із волі чоловіка не вповідає пророцтво, а від Духа сьвятого розбуджувані, промовляли сьвяті люде Божі." (2 Петр. 1: 20, 21) Коли люди проти сього правила стараються пояснити божественне пророцтво, то вони напевно зайдуть у "глибоку воду" із котрої вони нічого побачити не зможуть; а інші знову, що підуть за таким поясненням, знайдуться в стані замішання. Се не є критика інших, що старалися пояснити пророцтво, але се сказано для того, щоби пригадати, що треба слухати й поступати після Божого правила, если ми бажаємо дістати правдиве вирозуміння Його сьвятого Слова. У св. Письмі знаходяться много виразів про "в'язнів". Особисті пояснення таких пророцтв перед приходом Господа Ісуса в силі й славі в цілі суду, широко розминулися із точкою; і хто пішов за такими поясненнями, той не був просвітчений, а противно, знайшовся в темряві. Наприклад, "велику громаду" вважано за народжених з духа одиних, що показали до великої міри непослушенство й невірність до Бога і їх угоди, і "в'язнів" уважано за тих самих, що й велику громаду. Однак у *Вартової Башти* був поданий доказ, що члени великої громади не складаються з народжених з духа сотворінь і що вони не мають надії на духове й небесне життя. Чи Писання домагають, що велика громада і в'язні є одна і та сама класа?

В'язень се той, що знаходиться в полоні й є зв'язаний і не має повної свободи. Сотворіння в такім стані мусить жити, тому що про умерлого не можна сказати що він є в'язнем. Визинця не може відноситися до смерті, тому що мертві не знають нічого і не існують і тому не мають свободи, щоби вони могли ужити її. Если особа є сліпа до правди і таке засліплення спричинили інші, тоді та особа є зв'язана в кайдани не-свідомости. Если хтось знаходиться в темряві й не знає куди йти, такий не має свободи ділання і через се є в'язнем. Сатана є князем темряви, котрий із своїми многими агентами, що виконують його злу роботу, тримає рід людський в неволі й через се в темноті. — 2 Корин. 4: 4-6; Ефес. 6: 12; Кол. 1: 13; 1 Іоана 5: 19.

Через свого пророка Єгова каже, "Ось слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що його впадала собі душа моя. Я положив духа мого на него; він звістить народам суд справедливий." (Іса. 42: 1) Се пророцтво в першій мірі відноситься до Ісуса Христа; і коли ті, що докажуть їх вірність, будуть забрані до царської свя-

тині, вони також стануться частю 'вбраного слуги'. Ті що так сталися частю вбраного слуги були колись в темряві, й вони мусіли бути випроваджені із темряви у світло й свободу Ісуса Христа. "Котрий збавив нас од власті тьми і переніс у царство Сина любови своєї." — Кол. 1: 13.

Повисше пророцтво Ісаї здається сповнилося в часі коли Господь прийшов в силі й славі до храму чинити суд. Сі слова висказані тут можна признати за незмінні, а іменно, що в'язні в пророцті включають три класи, а іменно: (1) вірного останка, котрого Господь знайшов вірним в часі Його приходу до храму, і котрі були представлені через Мардохея і Ноамі; і (2) ті з котрих складається Естер і Рут класа; і (3) земні вівці класа, або "велика громада". Сі слова висказані тут не тому щоби установавити якусь догму, але щоби студент міг мати сі три класи на ввазі підчас застановлення ся над писаннями про в'язні. Щоби нам дістати ясне вирозуміння пророцтва відносно в'язнів, то здається треба над тим предметом ширше застановитися у *Вартової Башти*. Для сієї причини тут робиться змагання, із ласки Господньої, щоби застановитися над многими писаннями відносно в'язнів, і віримо що сі писання відносяться до сих трьох клас повисше згаданих.

Як здається, то навіть праведні в очах Божих можуть бути сковані в кайдани і через се позбутися свободи. "Знай, Бог могучий, однакже не гордить сильним, що кріпкий серцем. . . Не одвертає очей він од людей правих, . . . як же інші в кайданах і зв'язані поворозем нужди — їх діла їм покаже й гріхи їх превеликі; Та відтулює їм ухо, щоб розуміли, й велить завернутись од їх ледячих учинків. І, як послухають та стануть Йому служити, то й поважати муть дні свої в щасті і літа свої в radoшax; Як же не послухають, згинуть од (Божого) стрілу й визинуть духа в сліпоті своїй. Лукаві же — вони зрушують серцем своїм гнів (Божий); вони й не кличуть до його, коли закує їх в кайдани; тим й мруть вони в молодощах, а житте їх із блудниками. Відного ж він рятує з біди його, і в тісноті відтулює ухо його." — Іова 36: 5-15.

Добрі знані факти показують, що в минулиім часі Божі завітуючі люди трималися декотрих наук несвідомо, і через се вони були вельми стримані й не уживали повної свободи в їх змаганнях служити Богу. Коли ж Господь звернув їх увагу, що вони були у блуді, і через се були беззаконниками, і Він покарав їх і вони покинули їх беззаконня, тоді вони прийшли до більшого світла й свободи яко правдиві послідувачелі Ісуса Христа. Тут здається певним є, що Еліуї говорять про класу представлену через Іова, котра то класа є Божими завітуючими людьми.

Ті що зробили угоду з Богом є прив'язані до

Нього; але коли ворог приходив до Нього, і вони, задля страху до ворога, не виконують їх заду, тоді вони падають у сіті Сатани, і Єгова дозволяє їм бути в'язнями. Коли ж хтось із них стає свідомий своєї неволі і що він зв'язаний у в'язниці, і тоді звертається з повним відданням до Єгови і шукає визволення з рук Його, Єгова чує їх і визволяє. Згідно із сим пророк писав: "Я ж бідний і горе мені; спасення твое, Боже, нехай вислובонить мене! . . . Побачать впокорені, вони звеселяться; ви, що шукаете Бога, нехай оживе серце ваше! Господь бо слухає бідних, і не одвертаєсь від понавших в неволю." (Пс. 69: 29-33) Очевидно сі в'язні згадані тут є Божі завітуючі люди, а головню останок, котрі були в неволі і були зібрані до Нього в часі приходу Господа до храму. Вони є Божими дітьми, і є поневолені, зв'язані й через се стались в'язнями.

* Вони є вбогі духом і покірні, й щиро бажають знати й чинити волю Божу. Той що промовляє в тій псалмі здається ясно говорить за тих, що посвятились Єгови, але котрі стались в'язнями, і се показано в тій самій псалмі: "Витягни мене з болота, не дай мені потонути! Дай мені вирятуватись від ненавидників моїх, і з глибини вод. Бистрийнь водьма нехай не затонить мене, і глибинь не проковтне мене, й яма раззявлена нехай не затулить челюстей своїх. Вислухай мене, Господи, велика бо твоя милість; поглянь на мене по великості милосердя твого. І не одвертай лица твого від слуги твого, я бо в тісноті; вислухай мене скоро! Приближся до душі моєї, вирятуй її; спаси її задля ворогів моїх!" — Пс. 69: 14-18.

* Девятий верш тієї самої Псалми є наведений в Йоана 2: 17 і в листі до Римлян 15: 3 і відноситься до Ісуса. Верш двадцять перший є наведений в Маттея 27: 34 і в Йоана 19: 29 яко буквально сповнення на Ісусові. З відси можна бачити, що вірні одиниці Єгови часом є поневолені яко в'язні. Апостол Павло був у в'язниці в Римі і говорить про себе як "в'язник Ісус-Христів". (Ефесян 3: 1; 6: 20) Єгова через свого пророка відноситься до тієї самої класи яко своїх полонених, себто, до тих, що є поневолені іншими. — Ісаї 45: 13.

* Коли і в яких обставинах "Господь . . . не одвертаєсь від понавших в неволю"? Очевидно тоді, коли посвячені Йому терплять з причини неволі й не мають свободи в службі Єгови. Підчас Світової Війни вірні сини Єгови на землі були поневолені й свобода відобрана від них, і вони були переслідувані й многі з них наиряду ув'язнені. Яко Божі вірні діти вони дальше молилися й кликали до Єгови. Се сталось в 1918 році, що Єгова зачав відбудовувати Сион через воскресіння вірних і приведення їх до храму, і також зібраних до себе в храм вірного останка. Сі факти які Господь перевів у сповнення свого пророчтва є відповіддю на повисше писання, і та відповідь знаходиться у сих словах: "Коли Господь відбудує Сион, Він житиме в славі своїй. Він прихилитьсь до молитви понижених, і молитвою їх не погордує." — Пс. 102: 16, 17.

* Факти показують, що Бог вивів їх з в'язниці або неволі в 1918 р., коли Сион відбудувався. Слідуючі писання показують, що се відноситься до вірних послідователів Ісуса Христа, котрі були введені в храм і сталися частю Слоны, і що вони знаходилися в неволі або в'язниці." Бог бо спасе Сиона, і збудує городи Юдейські; і мати муть там оселю і займанийну. І потомство слуг його мати ме наслідде; і хто любить імя його, жити ме там." — Пс. 69: 35, 36

* Великі терпіння впали на вірних послідователів Ісуса Христа в 1917 до 1919 р., в котрім то періоді відбувалася Світова Війна. Ті посвячені одиниці були представлені через Якова, і до котрих відносяться слідуючі слова Псалміста: "Вони бо зажерли Якова, і зруйнували домівку його." (Пс. 79: 7) Ся сама класа була представлена через пророка Ісаїю коли мав видіння Царя у храмі і коли він визнав свої несправедливості, кличучи до Господа. (Іса. 6: 5, 6) Рівнож і останок Якова, та сама класа, визнала свої гріхи або несправедливості. Сі були покликани ради імені Єгови, і коли вони знайшлися в неволі або у в'язниці, вони кричали: "Не памятай нам несправедливості давній! Пошли нас скоро на зустріч милосердя твое, ми бо дуже нуждені стали! Поможі нам, Боже, спасителю наш, для слави імені твого; і спаси нас і прости нам гріхи наші задля імені твого!" (Пс. 79: 8, 9) Чи всі народи не дивились на Божих вірних людей з погордою і насмішкою підчас Світової Війни? і чи задля сього Божі вірні люди не молилися? "Чому мали б казати народи: Де Бог їх? Нехай народи перед очима нашими дізнають пімсту за кров слуг твоїх пролиту! В Армагедоні Бог піметитьсь за вірних своїх." — Пс. 79: 10.

* Тоді псалміста додає отсі слова, котрі то слова виходять від поневоленних в'язнів: "Нехай дійде до тебе стогнання невольника! По великості рамени твого сохрай дітей смерті!" (Пс. 79: 11) Ті вірні послідователі Ісуса Христа розуміли, що від 1917 р., Сатана і його агенти старалися убити їх. Се писання повисше наведене не значить, що се Єгова назначив їх умерти, але що се ворог назначив їх на смерть. Із причини їх поневолення або ув'язнення сі вірні одиниці підчас Світової Війни стогнали, і їх молитву виразив псалміста: "Нехай дійде до тебе стогнання невольника", себто перед Єгову, щоби вони були увільнені, і тому що вони були назначені на смерть ворогом, тому про них говорить як про "дітей смерті". Вони молилися, щоби Єгова скоротив їх для того, щоби вони могли славити й служити Йому. Вони були подібні до "дощих сухих костей", про що описує пророк Езекиїл (37: 1, 2) Огом, переслідуванням спричиненим Сатаною і його агентами висушич їх і сломив їх духа, і вони стогнали й кликали до Господа. Всі Божі люди в тім періоді були поневолені й многі із них знайшлися в буквальных в'язнях, і всі разом стогнали і кликали до Господа. Дивнож зачав єго вірні на них старалися звинити їх, тому що вони старались сповнити заповідь Єгови. (Одкр. 12: 17) Се оборочтє не відноситься.

до "великої громади", тому що велика громада в той час ще не була обявлена. Сією молитвою молилися вірні посвячені Єгови і ті, котрі були вірні в часі приходу Господа Ісуса до храму і котрих Він зробив вірним і мудрим слугою, і котрому Він поручив все своє добро, а іменно, інтереса царства на землі. (Мат. 24: 46, 47) Останок або вірні не молилися, щоби "угода через жертву" була відложена, але щоби перешкодити ворогові в його старанню погубити їх щоби вони могли далі служити Єгови. Вони, будучи синями Єгови, є "дітьми світла й життя", але для сатанської товпи вони є "дітьми смерті", бо ворог назначив їх на смерть. Вірні молилися, щоби Єгова схоронив їх для своєї служби, і се що дійсно сталося підчас Світової Війни. Повисші закінчення є даліше поперті слідуєчим текстом: "Віддав єси нас неначе вівці на жир, і розсипав нас між народи." (Пс. 44: 11) "Отвертай уста за того, що голосу ніде не має, і що є назначені на знищення." "Отвертай уста твої на правосуддя та для справи бідного й нужденного." — Прип. 31: 8, 9.

¹⁴ Підчас Світової Війни вірні святі й посвячені Богу на землі були в небезпеці смерті із рук ворога, але велика громада не була в тій небезпеці, тому що велика громада в той час не стала була по стороні Єгови й через се саме не була іще відкрита. Се було "задля вибраних", що період горя був укорочений, котрий то період зачався в 1914 р., і був вкорочений в 1918 р., через стримання війни, щоби вибрані могли служити Єгови в несенню свідчення про Його імя. (Мат. 24: 21, 22) Вірні святі Божі на землі підчас Світової Війни стогнали й молилися, щоби їх кайдани були осушені, і до них відноситься слідуєчий текст: "Щоб почути стогнання невільника, щоб розкувати дітей смерті." — Псалма 102: 20.

¹⁵ Чому вони молилися, щоби їх кайдани були пірвані й вони були увільнені з в'язниці? Вони були покликані й відділені від світа яко люди для імени Єгови, і факти як і пророцтво згаджаються, що вони бажали свободи щоб вони могли служити Єгови, як про се сказано в пророцтві: "Щоб звіщали імя його на Сионі і хвалу його в Єрусалимі." — Пс. 102: 21.

¹⁶ Будучи у в'язниці підчас Світової Війни, вірні свідки Єгови не могли звіщати про імя Єгови на Сионі, як се вони робили по 1919 р. Єгова, вислухавши їх молитву й увільнивши їх із неволі Сатанської сили, змілосердився над ними і поставив їх в Сионі. Предвидівши, що се мало статися, Бог велів своєму пророкові написати для них одишці: "Ти встанеш, змілосердишся над Сионом, час бо вже, помилувати їх, прийшов бо визначений час." — Пс. 102: 13.

¹⁷ Те пророцтво назичує час коли Господь вислухає їх молитву: "Колі Господь відбудує Сион, явиться в славі своїй. Він прихилить до молитви покликаних, і молитвою їх не погордує." (Пс. 102: 16, 17 *од. перек.*) Бог не відкидає молитву таких одишці, а коли вони молилися, Він чує їх: "Бо Єгова слухає бідних, і не одвертаєст від поманих в неволі." (Пс. 69: 33, *Д.В.*) Із

довірем сі в'язні даліше молилися: "Бог бо спасе Сиона, і збудує городи Юдейські; і мати муть там оселю і займаньщину. І потомство слуг його мати ме наслідде; і хто любить імя його, жити ме там." — Пс. 69: 35, 36.

¹⁸ Се вірні послідувателі Ісуса Христа були зібрані в Сион і там вони і перебувають. Сих Єгова випровадив із в'язниці або неволі і поставив їх в Сионі. Вони були поневолені або увязнені Сатанською організацією, а головні підчас Світової Війни. Сі писання не могли відноситися до кляси великої громади, тому що велика громада не є забудована в Сион і не є частю царського дому Єгови.

¹⁹ Се сталося по 1919 р., що вірний останок побачив, що Ісус Христос прийшов до храму, і тоді то вони сказали словами пророка: "Єгова бо відбудував Сион; він явився в славі своїй [піславши Ісуса Христа до храму, воскресивши вірних, що спали сном смерті і зібрав вірних до храму]; він прихилився до молитви опущених, і не відкинув їх молитви." — Пс. 102: 16, 17, *Д.В.*

²⁰ Хто се ті "опущені" згадані тут? Се ті, що осталися вірними підчас їх поневолення у Світової Війни; і через се вони є описані в повисших текстах як "в'язні". Се з свого храму Єгова поглянув, почув стогнання невільників, і увільнив в'язнів. Се була та кляса, котру ворог назначив напасти на ню і увязнити її й поневолити і знищити тих вірних підчас Світової Війни. Їх дні були вкорочені й вони ослабли. "Він змучив в дорозі силу мою; вкоротив дні мої. Я [вірний слуга кляси] сказав: Боже мій [Ісусе, як се подано в Жидів 1: 10-12; Він прийшов до храму і до Нього говорить останок], не возьми мене в полоніні днів моїх [у зворотній точці від роботи Ілії до Елісея]! Від роду до роду літа твої. За нащадку свята ти утвердив землю, і небеса — твориво рук твоїх. Вони перейдуть, ти останишся, . . . Сини слугів [останок] будуть жити, і на сіне їх загине перед тобою." — Пс. 102: 23-28.

²¹ Завважте знову, що се кляса в'язнів молилася: "Ней дійде до тебе стогнання невільника [вірного слуги кляси]! Ся молитва — се прозьба, щоби вірні були схоронені або збавлені від мордерчого нападу ворога. "По великості рамени твого сохрани дітей смерті!" Даліше вірні молилися: "І верни в семеро у серце сусідам [ворожим, релігійним сусідам, що шукають погубити нас] наругу їх, котрою зневажали тебе, Господи! Ми ж, люде твої і стадо пасовиська, будем вічно прославляти тебе, звіщати хвалу твою з роду в рід." — Пс. 79: 11-13.

²² Факти які сталися по приході Господа Ісуса до храму, і котрі були знані Божим вірним одишціям, доказують безперечно, що молитва записана псалмистом, і якою молилися в'язні, була вислухана Єговою; що в тім часі "пійде із Сиону Рибавитель, котрий відверне безбожність від Якова [вірні слуги кляси]". В той час "звесь духовий Ізраїль спасеться". (Рим. 11: 26, 27) Та книжку *Вісник*, стор. 1751 Вірний останок тепер знає, що Єгова вишолти їх від ворога і приши їх в Сионі, і знаючи се, вони співають: "Як би не

був Господь з нами, коли люде проти нас встали, то живцем проковтнули б нас, як запалав гнів їх проти нас. Душа наша спаслась, як пташинка із селяця птахоловця; селяце розірвалось, і ми спаслися. Поміч наша в імені Господа, що сотворив небо і землю." — Пс. 124: 2, 3, 7, 8.

²² Тепер останок знаходиться в ще більшій небезпеці смерті з рук ворога, але вони з довірем вповіряють на Єгови і Ісуса Христа і з ласки й силою Господа вони проголошують вість царства. Повисше свідцтво доказує, що вірний останок був ув'язнений на певний період часу перед тим нім класа Йонадаба або велика громада показала.

ДАЛЬШИЙ ДОКАЗ

²³ Є ще інші попереючі свідцтва над котрими буде корисно застановитися. Пророцтво записане в Псалмі 107 попирає також доказ, що про вірного слугу класу говориться як про в'язнів. До тепер *Вартова Башта* подала факти, що ся Псалма, від першого вершика до сегого, відноситься до "вірного слуги" класи зібраного до Господа, і котра була переведена через досвідчення подібні досвідченням Ізраїльтянів у пустині, і що вона є зібрана до Сиону яко її постійне "місто замешкання", і що се було доконане по приході Господа до храму в 1918 р. Досвідчення вірного слуги класи у Світовій Війні були бодай почасті із тих досвідчень у "пустині" які переходили ті, що були викуплені із рук ворога. Се останок у тілі, названий тут "діти людські", що оцінюють Божу доброту до них і котрі "прославляють Господа за чудеса його над синами людськими!" Тоді Псалміста говорить про тих вірних: "Він бо [Єгова] наситив душу прагнущу, й голодуючу душу словив добром." (Пс. 107: 9) Бог задовольнив їх видінням своєї слави у храмі. — Пс. 17: 15; гл. *Вартова Башта* 1934, стор. 19, англ. вид.

²⁴ Віримо, що застановлення над 107 Псалмою буде не лише интересним але і корисним для тих, що щиро бажать зрозуміти пророцтво. Псалміста дальше продовжує: "Сиділи вони в тьмі і в тіні смерті, сквані нуждою і желізом." (Пс. 107: 10) Слова пророка тут відкривають, що ті описані тут є необачні й бунтівничі, але не поза стан виздоровлення. Між одиницями, що є в лійні до царства, декотрі показали менше самолюбовства, а декотрі більше самолюбовства, підчас коли обидві класи співтоваришили разом. Та більше самолюбна класа стягнула клопіт на себе, і також на вірних, що співтоваришили з ними. Підчас Світової Війни, майже усі люди Божі на землі, прийняв й вірували, що "висші власти" (Рим. 13: 1) були видимі володарі сього світа, і задля страху перед тими "висшими властями" Божі люди стали недбалі до приказів Єгови Бога, і через се вони були до того степеня бунтівниками. Се що вони не мали одваги в проголошенню вістки правди спричинило, що ворог ще більше переслідував їх і гнобив їх. Отже всі Божі люди ували в неволю, включаючи і бунтівників і тих, що були більше вірні, вони всі знайшлися в темряві. (Іса. 42: 7) Тих же, що були в про-

бі вірні, Господь випровадив із темряви. Про се написано є: "У темряві сходить світло праведникам." — Пс. 112: 4.

²⁵ Псалма 107, як се опісля побачимо, показує, що Бог виводить вірних із темряви шоби вони могли встати і йти вперед, і се як раз те, вірні робили по Світовій Війні. "І почують у той час глухі слова книги, та й прозирять із п'тьми й темряви очі сліпих." — Іса. 29: 18.

²⁶ Наневно, що вороги не мають світла для тих, котрих вони тримають у в'язниці, і стараються перешкодити їм дістати світло. Єгова дозволив своїм вірним знайти в темряву з причини ворога разом із необачними і бунтівниками. Такі то обставини зайшли підчас Світової Війни, і се було представлено через події які перийшли на натуральних Ізраїльтянах. Еремій, котрий представляв вірних свідків Єгови, каже: "Я чоловік, що зазнав горя від палиці гніву його; він повів мене й увів у п'тьму, а не в світло." — Плач Ерем. 3: 1, 2.

²⁷ Ті що опісля доказали свою вірність у пробі, і котрі підчас Світової Війни сиділи в темряві й у неволі, були, як се псалміста зазначив, "у долині тіни смертноі", але вони дальше любили Бога, і будучи вірними, вони кричали словами псалміста: "Не відвернулось серце наше, і не зійшли стопи наші з дороги твоєї; Але ж задля тебе вбивають нас цілий день, вважають нас, як овець на зарізь." — Пс. 44: 18, 19, 22.

²⁸ Апостол в листі до Римлян 3: 36, 37, особисто пристусовує се пророцтво Псалми до вірних Божих людей. Протягом того періоду темряви вони дальше співали: "Хоч би ходив по долині тіни смертноі, то не боюся жадного лиха." (Пс. 23: 4) Вони дальше вірно вповіряють на Єгову. В таким положенню вони були здійсности "зв'язані горем і желізом". Божі люди зайшли в таку неволю задля горя завданого їм ворогом. (Плач Ерем. 1: 3-5) Однак завважте дальші слова записані, котрі головню відносяться до вірних, духових Ізраїльтянів: "Бо не навки Господь покидає; Та хоч і пішло злидці, то й помилює по великій доброті своїй; Не по своїму бо серці карає він і посилає смуток на дітей людських, А тоді, як вони під ноги беруть безсильних на землі, як несправедливо судять ближнього перед очима Всевисшнього, Як притискають другого в його ділах; бо хіба ж Господь сього не бачить?" — Плач Ерем. 3: 31-34, 36.

²⁹ Господеві не подобалась була слабосильність слуги класи, і задля сього слабого стану ворог стягнув горе на них. Не подобалась була Богу слуга класи, і його гнів горів проти ворога: "Так говорить Господь Саврот: Я жадую Ерусалима й Сиона великою ревністю; назав великим гнівом проти тих спокійних народів, бо як легко, гнівався вони збільшали зло." — Захар. 1: 14, 15.

³⁰ "Желізо" того страшного боввана у пророцтві Даниїла символічно представляло видиму часті Сатанської жорстокої і гноблючої організації. (Дан. 2: 39, 40) Божі вірні люди були поневолені сим "желізом" сатанської організа-

ції; і через се каже псалміста (107: 10): "Сковані нуждою і залізом." Мойсей пророко говорив про тих, що були покликані до царства і сказав: "[Если не будеш цілковито вірним] служити меш ворогам твоїм, що пішли їм на тебе Господь, в голоді й холоді терплячи смагу і недостаток у всьому. І положить він залізне ярмо на шию тобі, поки не знівечить тебе." — 5 Мойс. 28: 48.

²² Мойсей, маючи цілковите довіря, що Бог схоронить вірних у горю, писав: "А вас узяв Господь, і вивів із залізного горнила, із Єгипту, щоб ви були людом його насліддя, як і сталося." — 5 Мойс. 4: 20.

²³ Коли Йосиф був в Єгипті, його ноги були закуті в залізні кайдани. (Пс. 105: 18) Отже тут можна бачити, що ці символічні вирази відносно вязнів, зазначені в Псалмі 107: 10, відносяться до духовних синів Божих, покликаних служити Йому як Його свідки, і що та Псалма особисто відноситься до Божих людей котрі сталися "вірним і розумним слугою" клясою.

²⁴ Єгова ділає з своїми посвяченими яко з цілою громадою, і Його закон відноситься до цілої громади, а не в ріжний спосіб з ріжними одиницями в громаді. Чому Він мав би дозволяти своїм сплодженим синам знаходитися в неволі й бути звязані 'нуждою і залізом'? Псалміста відповідає: "Бувши впертими проти слова Божого і зневажаючи волю Всевишнього." — Пс. 107: 11.

²⁵ Довго тому перед зібранням вірного слуги кляси до храму, і підчас періоду Ілїї церкви, декотрі "вибрані старші" старалися пояснити се пророцтво і пристосувати його до "великої громади"; але тому що таке висношення було особливе, тому й невластиве. Ті що стояли при Псалмі, осталися в темряві. Се були безумні особливішим поясненню того пророцтва в сій (верш 17), що збунтувалися і пішли проти Божого Слова; і ті, що опісля доказали їх вірність, але були в товаристві з безумними, також були співучасниками в горю безумних. Те саме правило відноситься до натурального Ізраїля: "Мушуть прилучитися Арон до народу свого; бо не має він увійти в землю, що я віддав синам Ізраїлевим за те, що ви протикнулись повелінню моему при водах Мериви." — 4 Мойс. 20: 24.

²⁶ Мойсей і Арон терпіли за сеї невластивий напрям, який лягла ціла громада Ізраїля. (4 Мойс. 27: 14) Та старша генерація, себто, "старші люди" збунтувалися проти Господа, і Мойсей і Арон були зачленені між ними на кару яка впаде на них. Давид молився за Ізраїльтянів, зачисливши себе до бунтівників: "Ми согрїшили, неправдність, поведїлись упримо й відступали від заповідей твоїх і від постанов твоїх." — Дан. 9: 5-9.

²⁷ Еремїя також молився: "Справедливий Господь, бо я не корився його слову. О, слухайте, всі народи, погляньте на муку мою; дїви мої й молодики мої — всі вони пішли в неволю!" (Ілїя Ерем. 1: 18) Те саме правило відноситься до духовного Ізраїля. Підчас Світової Війни декотрі посвячені були вивануті через миланій

напрям інших, подібно як бунт який поповнив Корея. Із спричини сих злих обставин пророк писав: "Тому смирив він серце їх бідною; і вони падали, і не було помочі для них." — Пс. 107: 12.

²⁸ "Лукавий слуга" кляса подорожуючи разом із вірними, не покаялась, тому що вона була поза межами покаяння і тому осталася в темряві. (Жид. 6: 4-6) Ті що були смирні і покїрні і любили Господа, покаялись і осталися і 'обрїзали свої серця' до Бога в угодї вірности. (5 Мойс. 10: 16) Бог дозволив своїм ворогам напасти на своїх людей котрі з причини ворога були понижені і ніхто непомогає їм, окрім Господа. І так вірні були пригноблені разом з бунтівниками. Хотяй останок вірних був слабкий задля страху і браку виробування, вони кликали до Господа. Вони ішли за так званими "мудрими проводирями", і тому опісля вони потребували помочи від Господа щоби скріпити їх "колїна хитливі". — Ісайї 35: 3.

²⁹ Відносно вірних тілесних Ізраїльтянів було написано що вони кричали до Господа "і Господь почув наш голос і побачив наші горювання і нашу гірку працю і нашу тісноту; і вивів нас Господь із Єгипту". (5 Мойс. 26: 7, 8) Подібні слова є написані відносно духовних Ізраїльтянів в часі горя: "Тоді Господа вони благали у своїй тісноті, і він спасав їх з бїди їх. Вивів їх з темноти із тіні смертної, розбив їх кайдани." — Пс. 107: 13, 14.

³⁰ Лукавий слуга кляса не був між тими, що покаялись і кричали до Єгови; се лише вірний слуга кляса зробив. В протязі 1919 р., вірні були визволені із вязниці і їм дано свободу і вони відновили свою силу, проповідуючи Євангелїю царства. Бог не спас їх з неволі через забрання їх до неба, але застановив Світову Війну, отворив дорогу вірним для дальшої служби, і дав їм нагоду служити; і дав їм подвійну часть духа Ілїї. (2 Цар. 2: 9-15; Йоана 8: 31, 32) І тоді сказали вірні: "З тісноти кликав я до Господа; Господь вислухав мене, вивів на простір широкій." — Пс. 118: 5.

³¹ Задля їх вповання на людей і задля страху перед чоловіком, то навіть ті, з котрих пізніше складалася вірна кляса разом із необачними з котрих скадалася "лукавий слуга" кляса, попались під силу Диявольської організації, і через се вірні знайшлися в темряві і неволі, що було представлено через "тінь смерті". Єгова вислухав їх молитви, і через свого вибраного слугу Ісуса Христа він розігнав темряву і дав їм світло коли він зібрав їх до храму. "Господь є Бог і дав нам світло; привижїть жертву на празник мотузами до рогів жертівника." — Пс. 118: 27, 28.

³² Підчас коли так вірні сїдали в темряві ворог назначив їх на смерть, і через се вони були назначені умерти. Орда Сатани постановила знищити вірних людей Єгови підчас Світової Війни, як се показують інші писання. Коли війна скїнчилась, товпа Сатани не хотїла добровільно увільнити людей з вязниці, але самий Господь розірвав їх кайдани, і увільнив їх із вязниці. "Та Господь так говорить: Хоч вони безпечні і їх безпечу, та

вони будуть висічені тай й зникнуть; а тебе, хоч я тишко придавав, більше не придавлю." — Наума 1: 12, 13.

"Вивівши їх із темряви, вірні врадувалися і заспівали: "Піднялася правниця Господа; правниця Господа показує діла потужні. Не вмиру, буду

жити і розказувати про діла Господні. Тишко покарав мене Господь, та не віддав мене смерті. Відчинить мені ворота справедливості, я увійду ними, прославлю Господа." — Псалма 118: 16-19.

(Проб. в світ, числ. Вартової Башти)

ВЕЛИКА ГРОМАДА

[Допіненне, часть 1.]

ЗАВВАЖТЕ, що в Одкритті 7:9 говорить ся про велику громаду, що вона стоїть "перед престолом і перед Агнцем", колиж опис зібраного храму в Одкритті 7:11 говорять: "І всі ангели стояли кругом престола." Те зібрання включає святих ангелів, старших і чотири животних, як се показано в Одкритті 4:4, а іменню: "А кругом престола двайцять і чотири престолів; і на престолах бачив я двайцять і чотири старців сидячих, з'одягнених у білі одежі; а на головах своїх мали золоті вінці." — Одкриття 4:4.

"Ті "двайцять і чотири старці включають всіх тих, що служать новій угоді (2 Корин. 3:6), і що включає останка, себто, свідків Єгови, тому що вони прийшли до зросту Христа і сталися старшими на ділі. Ніхто не може бути старшим в тій класі, аж поки він не станеться старшим в Христі й не прийде до зросту. — Ефесян 4:11-13.

"Сей час зазначений через очищення храму, що Божі люди побачили перший раз в 1922 році, і тепер Єгова дозволяє їм побачити правдиве значіння великої громади. Ті старші є показані, що вони стоять з Ісусом Христом, тому що вони — Його браття. (Жид. 2:11) Отже ті старші є "амбасадорами Христа". (2 Корин. 5:20; Ефес. 6:20) Се показує зібраних 144,000, що немогло взяти місця аж поки не прийшов Господь до храму; і для того велика громада не могла існувати аж потім часі.

"Те видіння також відкриває справедливу все-світну організацію Єгови, що складається із животних Його, котрі всі попирають Єгову і котра цікавито ріжниться від організації Сатани; а се показано словами (11 верша): "Четверо животних, повні очей з переду і ззаду." (Одр. 4:6) Єгова і Ісус Христос є на престолі, а чотири животних, представляючи все-світну організацію Єгови, знаходяться навкола престола. (Гл. *Сотіло* Книжка 1, стор. 57, *англ. вид.*) Організація Єгови, як се виглядає останкові, є одна із "двох ознак на небі" (Одр. 12:1), і вельми ріжниться від тієї другої ознаки, котра представляла організацію Сатани. Ті дві великі ознаки являються перший раз при народженню царства, але вірні Божі люди побачили їх перший раз окол 1924 р., і се більше чим десять років від коли відкрилось правдиве значіння "великої громади". Ті з котрих складається велика громада мусять перше отримати інформацію, щоби вони могли знати про ті дві організації, представлені через ознаки, нім вони можуть вибрати собі сторону; і тому се певним є, що велика громада не могла

існувати перед приходом Господа до храму, і опісля того, ті "інші вінці" отримавть інформацію з уст свідків Єгови. Ся класа овець, отримавши інформацію, стає в риди по стороні Єгови і Його Царя, і вступає у "колісницю", себто в організацію Єгови, по запрошенню Більшим Егуйом, і так вона їде разом із свідками Єгови. Се є дальше попере через пророчий образ Егуй, котрий взяв Йонадаб за руку і поміг йому увійти в колесницю і Йонадаб співзваришив з Егуйом в роботі оправдання Єгового імя. Словення сього образу є таке: Господь Ісус Христос у храмі запросив Йонадаба клясу в свою організацію і провадить їх вперед, щоб вони побачили оправдання Єгового імя.

"Те видиво про зібрання храму показує, що всі ангели й всі старші і всі животні, т. є, всі в організації Єгови, хвалять і поклоняються Богу. "І впали перед престолом на лица свої, і поклонились Богу." Се як раз сходиться з словами четвертої голови Одкриття, а іменню, що чотири животні й двайцять чотири старці "ували... перед Сидячим на престолі, і поклонились Живучому по вічність." (Одр. 4:8-10) Се вони роблять без огляду на всяку олозицію, і вони не питають ніякого сотворіння ані жадної части організації Сатани як вони мають поклонятися Богу і коли поклонятися Йому, але всі в організації Єгови поклоняються Богу після Його приказів. Ось так можемо бачити тут знову, що се противилось би волі Божій для свідків Єгови просити позволення у котрої будь часті світської організації проповідувати євангелію. Всі ці вірні Єгови рішили справу кому вони будуть поклонятися, і тому вони поклоняються Єгові Богу духом і правдою. Сі свідки Єгови несуть тепер свідочтво, або "овочі царства" людям доброї волі, а сі останні стають по стороні Єгови і віддають Йому славу й служать Йому.

"Если ж заключення є властиве, що велика громада не є духовна ані небесна громада, але складається з людей доброї волі на землі, т. є з класу овець, або Йонадабів, і котрі, по приході Господа до храму отримали дещо знання правди і стали по стороні Бога й Його царства, тоді чому в Одкритті 7:11 є зазначено, що ангели Божі і ціла організація поклонялись Єгові, і яке створіння таке поклонився має до великої громади? Се важне питання буде розбиратися в наступнім числі.